

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý dôvod založený na porušení práva Únie nesprávnym uplatnením zásady proporcionality

Po prvé rozsudok Všeobecného súdu porušuje právo Únie tým, že Všeobecný súd nesprávne vyložil rozhodnutie 2011/278/EÚ⁽¹⁾ ako taxatívne vymedzujúce a okrem toho toto rozhodnutie nesprávne považoval za proporcionálne. Uznanie mimoriadnych ťažkostí je možné aj podľa rozhodnutia 2011/278/EÚ z dôvodu, že ide o prípad vyššej moci. Navyše Všeobecný súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia 2011/278/EÚ nesprávne zväzil právne záujmy, keď ochrane životného prostredia priznal väčšiu váhu ako existencii odvolateľky.

2. Druhý dôvod založený na porušení práva Únie porušením základných práv odvolateľky

Po druhé rozsudok je chybný v rozsahu, v akom Všeobecný súd porušil svojím rozhodnutím základné práva odvolateľky, najmä článok 15 ods. 1 a článok 16 Charty základných práv, ktoré chránia výkon povolania a vlastníctvo. Všeobecný súd nesprávne vychádzal z toho, že nie je dotknutá podstata týchto základných práv. To však neplatí v tomto prípade. Bez pridelenia kvót v prípade mimoriadnych ťažkostí odvolateľka totiž nemôže pokračovať vo svojej činnosti ako výrobca montážneho vosku, ani nemôže ďalej prevádzkovať svoje zariadenie na extrahovanie montážneho vosku.

3. Tretí dôvod založený na porušení práva Únie porušením zásady subsidiarity

Po tretie rozsudok Všeobecného súdu porušuje právo Únie tým, že Všeobecný súd nesprávne vychádza zo skutočnosti, že Spolková republika Nemecko nemá právomoc na prijatie ustanovenia týkajúceho sa prípadu mimoriadnych ťažkostí (článok 9 ods. 5 TEHG). Všeobecný súd pritom nezohľadňuje, že Komisia má právomoc stanoviť pravidlá o pridelení len v prípade skutočného výkonu svojej právomoci. Na netypické prípady, ako je prípad navrhovateľky, sa však pravidlá Komisie nevzťahujú. V tomto rozsahu majú členské štáty právomoc stanoviť pravidlá.

4. Štvrtý dôvod založený na procesnej vade na základe nedostatočného alebo rozporuplného odôvodnenia

Pokiaľ ide o následky ustanovenia týkajúceho sa prípadu mimoriadnych ťažkostí, očakávaný efekt presunu v prípade ich uznania, ako aj o vznik konkrétneho rizika platobnej neschopnosti navrhovateľky, Všeobecný súd argumentuje nedostatočne a rozporuplne a porušuje tým základné procesné právo.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 240, s. 27.

⁽²⁾ Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz -TEHG) (zákon o obchodovaní s emisiami skleníkových plynov).

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelenia emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii, Ú. v. EÚ L 130, 17.5.2011, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Mercantil n°3 de Barcelona (Španielsko) 9. decembra 2014 – Ismael Fernández Oliva/CaixaBank S.A.

(Vec C-568/14)

(2015/C 046/40)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado Mercantil n°3 de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ismael Fernández Oliva

Žalovaná: Caixabank S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Spôsobuje článok 43 španielskeho zákona o občianskom súdnom konaní (Ley de Enjuiciamiento Civil, ďalej len „LEC“), ktorý bráni súdu v tom, aby navrhol účastníkom konania prípadné prerušenie občianskeho súdneho konania, ak iný súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie, jasné obmedzenie článku 7 smernice 93/13/EHS⁽¹⁾, pokiaľ ide o povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov?
2. Spôsobuje článok 721 ods. 2 LEC, ktorý bráni súdu v tom, aby *ex officio* prijal alebo navrhol prijatie predbežných opatrení v konaniach o individuálnych žalobách, v ktorých sa navrhuje určenie neplatnosti všeobecnej zmluvnej podmienky z dôvodu, že je nekalá, jasné obmedzenie článku 7 smernice 93/13/EHS, pokiaľ ide o povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov?
3. Majú predbežné opatrenia, ktoré možno prijať v rámci konania o individuálnej žalobe, a to buď *ex officio*, alebo na návrh účastníka konania, zostať účinné až do vydania konečného rozhodnutia, či už v konaní o individuálnej žalobe, alebo v konaní o hromadnej žalobe, ktorá zasahuje do podávania individuálnych žalôb, s cieľom zabezpečiť primerané a účinné prostriedky uvedené v spomenutom článku 7 citovanej smernice?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Španielsko) 9. decembra 2014 – Jordi Carné Hidalgo a Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc, S.A.

(Vec C-569/14)

(2015/C 046/41)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Jordi Carné Hidalgo a Anna Aracil Gracia

Žalovaná: Catalunya Banc, S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Spôsobuje článok 43 španielskeho zákona o občianskom súdnom konaní (Ley de Enjuiciamiento Civil, ďalej len „LEC“), ktorý bráni súdu v tom, aby navrhol účastníkom konania prípadné prerušenie občianskeho súdneho konania, ak iný súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie, jasné obmedzenie článku 7 smernice 93/13/EHS⁽¹⁾, pokiaľ ide o povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov?
2. Spôsobuje článok 721 ods. 2 LEC, ktorý bráni súdu v tom, aby *ex officio* prijal alebo navrhol prijatie predbežných opatrení v konaniach o individuálnych žalobách, v ktorých sa navrhuje určenie neplatnosti všeobecnej zmluvnej podmienky z dôvodu, že je nekalá, jasné obmedzenie článku 7 smernice 93/13/EHS, pokiaľ ide o povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov?